

Doktoraty *Honoris Causa*

Uroczystość nadania godności DHC Profesorowi Julianowi Musielakowi odbędzie się 4 czerwca o godz. 12.00 w Auli Uniwersyteckiej.

Profesor Julian Musielak



urodził się w Poznaniu 7 listopada 1928 r. Od roku 1946 nieprzerwanie związany jest z Uniwersytetem w Poznaniu. Tutaj zdobył wykształcenie matematyczne uzyskując kolejno w latach 1951, 1958, 1962, 1971 i 1980 tytuł magistra, kandydata nauk matematycznych, docenta habilitowanego oraz tytuły Profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego. Zainteresowania badawcze Profesora Juliana Musielaka obejmują wiele dziedzin analizy matematycznej. Najważniejsze miejsce zajmuje tu teoria przestrzeni modularnych, których ogólna aksjomatyka została sformułowana w 1959 roku we współautorskiej pracy Profesorów Musielaka i Orlicza. Praca ta wywarła znaczny wpływ na rozwój teorii przestrzeni modularnych i uogólnionych przestrzeni Orlicza. Teoria tych przestrzeni stała się ważną dziedziną badań prowadzonych przez liczne międzynarodowe grono matematyków. O znaczeniu badań prowadzonych w jej ramach świadczy m. in. fakt, że w Mathematical Subject Classification 2000 wydzielono teorii przestrzeni modularnych jako oddzielnie problematykę badawczą w ramach analizy funkcjonalnej. Nazwiska Profesorów Juliana Musielaka i Władysława Orlicza weszły na trwałe do nomenklatury matematycznej tej teorii. Jedną z klas przestrzeni modularnych nosi dziś nazwę przestrzeni Musielaka-Orlicza. Przestrzeniom modularnym prof. Musielak poświęcił swą pierwszą monografię opublikowaną przez znane w świecie wydawnictwo matematyczne Springer Verlag.

Zainteresowania naukowe Profesora Juliana Musielaka nie ograniczają się jedynie do teorii przestrzeni modularnych. Od wielu lat prowadzi również badania dotyczące teorii sumowalności szeregów, teorii aproksymacji, teorii dystrybucji, teorii interpolacji, teorii szeregów Fouriera i teorii operatorów całkowitych. W każdej z tych dziedzin Profesor Musielak posiada ważne i znaczące osiągnięcia badawcze. Część z nich została zawarta w Jego współautorskiej monografii *Nonlinear Integrals Operators and Applications* wydanej w 2003 r. przez wydawnictwo Walter de Gruyter.

Profesor Julian Musielak jest powszechnie znany jako

doskonały nauczyciel akademicki i opiekun młodej kadry naukowej. Doskonale wyczuł dydaktyczne, ogromną wiedzę i doświadczenie oraz wrodzoną życzliwość są cechami, które pozostają w pamięci Jego studentów i uczniów. W okresie ponad 50-cio letniej pracy dydaktycznej prowadził wykłady z wielu dziedzin matematycznych zarówno na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza jak i innych uczelniach w kraju i za granicą w tym m. in. w Politechnice Poznańskiej, na Uniwersytecie Notre Dame w Stanie Indiana w USA oraz w niemieckich Uniwersytetach w Halle i Kilonii. W okresie tym wypromował ponad 500 magistrów matematyki oraz 36 doktorów nauk matematycznych. Był 64-krotnie recenzentem rozpraw doktorskich i 14-krotnie rozpraw habilitacyjnych. Profesor Julian Musielak jest autorem 3 podręczników i 5-ciu skryptów posiadających już kilka wznowień wydanych przez PWN i Wydawnictwo Naukowe UAM.

Profesor Julian Musielak pełnił na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza między innymi funkcję prorektora ds. współpracy z zagranicą, dziekana Wydziału Matematyki i Fizyki oraz dyrektora Instytutu Matematyki. Był redaktorem naczelnym czasopisma matematycznego UAM *Functiones at Approximatio Commentarii* oraz roczników Polskiego Towarzystwa Matematycznego *Commentationes Mathematicae*. Jest członkiem Komitetu Redakcyjnego czasopisma *Sciential Mathematicae Japonicae*. Był inicjatorem i organizatorem cyklu międzynarodowych konferencji matematycznych *Function Spaces*. W latach 1993-1996 został wybrany na członka Centralnej Komisji do spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych. Był prezesem i wiceprezesem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Matematycznego, pełniąc wcześniej wielokrotnie funkcję prezesa Oddziału Poznańskiego tego Towarzystwa. Aktywność pozanaukowa Profesora Juliana Musielaka dotyczyła również Jego czynnego uczestnictwa w wielu krajowych i międzynarodowych komisjach poświęconych zarówno problemom organizacyjnym badań naukowych z zakresu matematyki, jak i jej problemom dydaktycznym.

Profesor Julian Musielak aktywnie wspierał rozwój środowiska matematycznego w Zielonej Górze. W latach 1960-1970 prowadził zajęcia dydaktyczne na kierunku matematyka w Punkcie Konsultacyjnym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Zielonej Górze. Po powołaniu w 1965 roku pierwszej zielonogórskiej uczelni, przez wiele lat współuczestniczył w kształceniu jej kadry naukowej z zakresu nauk matematycznych, zarówno poprzez udział w organizowanych tu seminariach naukowych jak i poprzez bezpośrednią opiekę naukową nad częścią zatrudnionych tu matematyków. W latach 1971-1987 był promotorem i recenzentem w przewodach doktorskich i habilitacyjnych matematyków zatrudnionych w zielonogórskich uczelniach. W roku 1973 był inicjatorem powołania przy Oddziale Poznańskim Polskiego Towarzystwa Matematycznego, Zielonogórskiego Koła tego Towarzystwa. Koło to już w 1975 roku zostało przekształcone w Zielonogórski Oddział PTM. W latach 1995-2000 Profesor Musielak był inicjatorem włączenia zielonogórskiego środowiska matematycznego do grona organizatora międzynarodowych konferencji *Function Spaces*. W roku 1976 w uznaniu za całokształt działalności na rzecz rozwoju zielonogórskiego środowiska matematycznego, władze Województwa Zielonogórskiego przyznały Profesorowi Julianowi Mu-

sielakowi odznakę „Za zasługi w Rozwoju Województwa Zielonogórskiego”.

Wyrazem uznania przez polskie środowisko matematyczne za dotychczasową działalność naukową Profesora Juliana Musielaka było nadanie Mu godności Honorowego Redaktora Czasopisma *Commentations Mathematicae* wydawanego przez Polskie Towarzystwo Matematyczne.

Biorąc pod uwagę całokształt dorobku naukowo-dydaktycznego i organizacyjnego Profesora Juliana Musielaka Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego, uchwałą z dnia 25 kwietnia 2007 roku, w uznaniu poważnych zasług dla rozwoju nauki, Jego najwyższych kwalifikacji naukowych, ważnych działań na rzecz rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego, jak również bardzo aktywnej działalności w zakresie organizacji nauki, nadał prof. Julianowi Musielakowi tytuł doktora *honoris causa*.

23 maja na posiedzeniu Senatu UZ zostanie przedstawiony projekt uchwały o nadanie godności DHC prof. Henrykowi Tuni. Już dziś prezentujemy sylwetkę kandydata.

Profesor dr inż. Henryk Tunia



urodził się w 1925 roku w Głuchowie k. Łańcuta. W roku 1950 ukończył studia wyższe na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w roku 1960 za rozprawę, która była pierwszą w kraju pracą w dziedzinie energoelektroniki. W roku 1974 uzyskał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a tytuł naukowy profesora zwyczajnego uzyskał w roku 1981. Od tego roku był profesorem zwyczajnym Politechniki Warszawskiej, a od roku 1997 jest profesorem zwyczajnym Politechniki Świętokrzyskiej.

Profesor Henryk Tunia jest uznanym autorytetem i powszechnie cenionym specjalistą w zakresie energoelektroniki oraz w zakresie automatyki napędu elektrycznego. Jest krajowym prekursorem badań w tych zakresach. Już na początku swojej kariery naukowej Profesor Henryk Tunia postawił sobie zadanie rozpowszechnienia energoelektroniki poprzez opracowanie książek i monografii. Z zadania tego wywiązał się w sposób imponujący publikując ponad 20 pozycji książkowych, w tym 16 monografii naukowych i 5 skryptów uczelnianych. W grudniu 1966 roku podjął stały etat w ówczesnej Katedrze Napędów Elektrycznych Politechniki Warszawskiej, a w trzy lata

potem ukazała się pierwsza monografia pt. *Układy elektroniczne w automatyce napędowej* (współautor prof. B. Winiarski). Książka ta stała się impulsem do burzliwego i szerokiego rozwoju elektroniki przemysłowej, energoelektroniki i nowoczesnej automatyki napędu. Stanowiła też inspirację dla wielu prac doktorskich i badawczych przyczyniając się do ukształtowania tej nowej dziedziny nauki i techniki w Polsce. W roku 1974 powstał cieszący się dużą popularnością pierwszy podręcznik *Podstawy energoelektroniki*, który służył wielu pokoleniom energoelektroników w kraju. Niezależnie od swej działalności wydawniczej i organizacyjnej przywiązywał zawsze duże znaczenie do współpracy z przemysłem. Był pomysłodawcą i kierownikiem wielu projektów urządzeń energoelektronicznych i systemów napędowych wykonanych dla przemysłu krajowego. Współpraca ta zaowocowała kilkudziesięcioma patentami, których jest autorem i współautorem.

Dorobek naukowy Profesora Henryka Tuni jest imponujący i różnorodny. Jego wykaz publikacji obejmuje ponad 200 prac naukowych, w tym 20 publikacji książkowych, które były wydawane w renomowanych wydawnictwach oraz periodykach naukowych w kraju i za granicą. Ponadto były prezentowane na konferencjach naukowych – krajowych i międzynarodowych. Dodając do tego blisko 40 patentów uzyskuje się obraz dokonań Jego wkładu w rozwój nauki i techniki, oraz ich inspirowanie i propagowanie. Profesor Henryk Tunia przez swoją niezwykłą otwartość, bezpośredniość i głębokie zaufanie, jakim obdarza ludzi stworzył niepowtarzalną atmosferę i prawdziwą Szkołę Naukową Energoelektroniki w Politechnice Warszawskiej. Wypromował 50 doktorów, z których kilkunastu jest już profesorami tytułarnymi lub nadzwyczajnymi, recenzował 20 prac doktorskich i 11 habilitacyjnych, ponadto dla Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych recenzował 20 rozpraw habilitacyjnych.

Profesor Henryk Tunia jest uczonym o międzynarodowym autorytecie. Jego prace naukowe w zakresie energoelektroniki, obejmujące m.in. tematykę modelowania i projektowania układów energoelektronicznych, automatyki napędu przekształtnikowego, a także w zakresie metod poprawy jakości energii elektrycznej stanowią źródło inspiracji badawczej dla wielu osób z kraju i z zagranicy. Pan Profesor współpracował naukowo z europejskimi i amerykańskimi ośrodkami naukowymi, między innymi z Uniwersytetem Technicznym w Aachen (Niemcy) i Uniwersytetem w Guanajuato (Meksyk).

Profesor Henryk Tunia jest członkiem Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk od 1975, członkiem zwyczajnym Międzynarodowej Akademii Nauk Elektrotechnicznych w Rosji od 1999. Ponadto był członkiem Centralnej Komisji do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych od 1994 roku przez trzy kadencje, a w latach 1992 – 1997 był członkiem Komitetu Badań Naukowych. Pełnił funkcje dziekana i prodziekana Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej.

Związki Profesora Henryka Tuni z Uniwersytetem Zielonogórskim, a przede wszystkim z Wydziałem Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji trwają od dawna i są różnorodne. Gorąco popierał nasze starania o powołanie Politechniki Zielonogórskiej i o utworzenie Uniwersytetu Zielonogórskiego widząc w takich działaniach możliwości lepszego i szybszego rozwoju środowiska akademickiego w Zielonej Górze. Życzliwość Pana Profesora, ciągła współpraca i udzieleny ponad 15 lat temu kredyt zaufania spowodowały, że na Wydziale posiadamy liczący się w kraju zespół badawczy w zakresie energoelektroniki.

8 listopada 2006 roku Rada Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji podjęła inicjatywę w sprawie nadania Profesorowi Henrykowi Tuni tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego.

zebrała Ewa Sapeńko